

Les Mirones

Sant Martí de Centelles

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Antiga parròquia de Sant Pere de Valldeneu
Emplaçament Camí que de l'església de Sant Pere de Valldeneu porta al mas Castellar

Coordenades:

Latitud: 41.74322
Longitud: 2.25496
UTM Est (X): 438050
UTM Nord (Y): 4621535

Classificació

Número de fitxa 08224 - 48
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00149
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: ds., 01/12/2001 - 01:00

Descripció

Indret paisatgístic format per alzines i roureda baixa situat sobre el pas del riu Congost, en les estribacions més septentrionals dels Cingles de Bertí. Es coneix com a Cingles el conjunt de cingleres i relleus que separen l'altiplà del Moianès, zona de contacte dels paisatges submediterranis de la Catalunya humida, amb els ambients mediterranis del Vallès. A llevant estan separats del massís (i del Parc Natural) del Montseny

pel Congost, mentre que a ponent són creuats pel Tenes, que produeix espectaculars saltants d'aigua, amb formacions de travertí.

Es troba formada per materials sedimentaris propis de la Depressió Central Catalana, com són els gresos, les calcàries, les fossilíferes o les margues.

Els vessants són coberts per alzinars, pinedes de pins blancs i pinyers i pinassa, garrigues, brolles de romaní i brucs d'hivern. No obstant, també trobem mostres d'altres elements vegetals.

Algunes valls, que destaquen per ser força tancades, són especialment interessants pel seu paisatge i l'abundant vegetació.. Els graus, per regla general, ofereixen excel·lents panoràmiques aèries dels llocs de l'entorn.

Història

Les formacions geològiques més antigues corresponen a les èpoques precàmbriques i paleozoiques, són, la majoria, d'origen silícic, com els granits i les pissarres. Aquests materials van veure's afectats pel plegament hercinià, el que vol dir que sembla que van formar una serralada que, durant l'era mesozoica, va anar-se aplanant. Les formes són més aviat suaus i el color de la roca és grisós. Els seus components són el quars (de color blanc), el feldespat (ocre) i la mica (negra). Els saulons han constituït la seu preferent de cultius arboris i arbustius de secà (oliveres, ametllers, avellaners i ceps) i del cereal. No hi ha pissarres paleozoiques.

Durant el secundari, el mar va inundar bona part del territori oriental peninsular. Els sediments marins d'aquesta època van ser enlairats durant el plegament alpí i n'han quedat restes del període triàsic. Són terres vermelloses. Aquestes capes són formades per roques calcàries i de materials descompostos (detritus, conglomerats, gresos i graves) i formen la part baixa dels Cingles de Bertí. En aquestes zones apareixen calcàries i dolomies del Muschelkalk, formant en alguns casos curioses figures. Les graderies del Puig-Graciós, del turó d'en Cuspinera i de la zona de Castellar són d'aquesta època.

L'època geològica més important per a la cinglera és la terciària, quan van originar-se i la podem dividir en dues etapes. A l'inici d'aquest període (paleocè, eocè) el mar va tornar a inundar la nostra terra, pujant des les terres de l'Ebre fins a la Catalunya interior, el que va originar noves sedimentacions marines. Un nou plegament alpí, en una primera etapa en la qual les forces laterals de l'escorça es contraposaven i causaren la ruptura del sòcol granític per la zona de Bigues, va enlairar aquests nous materials fins a les posicions que coneixem actualment, formant els Cingles de Bertí. Així, doncs, es tracten de capes calcàries, conglomerats, margues i altres materials descompostos. En una segona etapa, unes forces de distensió (pressió del centre cap a les vores) van ocasionar l'ensorrament del granit al fons d'actual depressió del Vallès.

Els materials de l'eocè inferior són conglomerats rojos, que són els que provoquen les tonalitats roges de la part baixa. El color blanc de la part alta ve donat pels estrats marins de l'eocè mitjà gràcies a les capes calcàries que contenen nummulites. Aquests sectors són rics en fòssils marins, on cal destacar mol·luscs, corals i algun crustaci. Les roques calcàries són poc favorables a la vegetació i a l'agricultura, pels seus components i perquè l'erosió afavoreix la formació de cingleres verticals. Al fons de les valls, quan es descomponen amb el contacte amb l'aigua, formen la terra vermella, com pot veure's clarament a la vall de Riells. Cap al Serrat de la Codina i el castell de Centelles, els materials són margues sorrenques i gresos de l'eocè superior.

Els corrents d'aigua, sobretot el Tenes, el Congost han acabat de donar l'aspecte que avui en dia coneixem dels Cingles, formant congostos, alguns força espectaculars com a Sant Miquel del Fai. La vall del Congost encara és la millor via per comunicar les planes del Vallès i d'Osona. Les actuals torrenteres han format el que es coneixen com a Sots. Des de finals del miocè, els rius han sedimentat més gruixos de materials a les seves vores.

